

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 10.10.2006

Číslo: Ročník 16 (2006), Číslo 3

Sekce: Naše téma

Název článku: Velichovské knihovny

Autor: Božena Blažková

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=742>

Velichovské knihovny

Božena Blažková

Letošní horké léto (jmenovitě červenec) jsem si užívala lázeňskou léčbu ve Velichovkách. Obec samotná (bez Hustířan) má přibližně 560 obyvatel. Na každém pokoji byla složka s podrobnými informacemi o jednotlivých léčebných procedurách včetně Lázeňského kulturního zpravodaje - Velichovky News. Kromě kulturních akcí, nabídek místních restaurací a prodejen zde byla i nabídka knihovny, která nabízela nejen půjčování knih a časopisů, ale i možnost zapůjčení společenských her, scrabble, petanque, kanasty apod. Knihovna byla otevřena v pondělí a v pátek od 8 do 12 hodin a ve středu od 13 do 16 hodin (celkem 11 hodin týdně).

Knihovnu jsem pochopitelně v nejbližším možném termínu navštívila. Musím se přiznat, že první návštěva byla pro mne takovým menším kulturním šokem, který mne vrátil o řadu let zpátky. Po otevření dveří jsem viděla řadu regálů zaplněných knihami, jejichž anonymitu zvyšoval balící papír. Stará křesla opravdu nelákala k usednutí, i když výběr časopisů byl dostatečný. Když jsem obešla regály s knihami, objevila jsem nejen regál „s novinkami“, ale i pult a knihovnici – kulturní referentku. K dispozici zde byl i počítač s možností placeného přístupu na internet, ale neviděla jsem, že by ho někdo využíval, a vlastně ani nebyl na přístupném místě.

V duchu jsem se rozhodla zapřít po dobu svého pobytu v lázních knihovnickou profesi a rozhodla jsem se vnímat knihovnické služby jako běžný uživatel. A rázem jsem byla spokojená. Stejně jako ostatní návštěvníci (musím konstatovat, že jich bylo docela dost a během mých pěti návštěv jsem nikdy knihovnu nenašla prázdnou) jsem si rychle vybrala z novinek cestopis, román a detektivku, paní knihovnice vytáhla z knížek lístky, napsala na ně moje jméno a číslo pokoje, pak mi do lázeňského průkazu napsala datum a vypsala jednotlivá čísla (snad signatury). Venku bylo krásně, a tak jsem se spokojeně přidala k ostatním čtenářům, kteří posedávali ve stínu v parku na lavičkách.

Co se týče internetu, raději jsem (opět stejně jako většina ostatních) využívala příjemné prostředí internetové kavárny. Pravidelný rituál dobré kávy s placenou půlhodinkou internetu mi pobyt v lázních sice prodražil, ale ani v lázeňské knihovně nebyl internet zdarma. Kavárna je umístěna v přízemí nově zrekonstruované budovy obecního úřadu. Rekonstrukce stála 19 milionů korun a do užívání veřejnosti byla předána na podzim loňského roku. Kromě již zmíněné internetové kavárny je v budově umístěn obecní úřad, pošta s bezbariérovým přístupem, archiv, v podkroví je i možnost ubytování a v prvním patře je veřejná knihovna. Tato knihovna je otevřená 1x týdně, ve čtvrtek navečer celkem hodinu a půl. V době prázdnin se však nepůjčuje každý týden, a tak jsem ji navštívila až koncem pobytu.

Knihovna je rekonstrukcí rozšířena o „patýrko“ s naučnou literaturou (chodí se tam po krásných točitých schodech) a je vybavená vkusným světlým nábytkem. Proti vchodu je příjemné místo, které láká k posezení a prohlížení časopisů. Půjčovní pult je umístěn u vchodu, takže hned po vstupu je možné se pozdravit s usměvavou knihovnicí, paní Ambrožovou. Strávila jsem v knihovně celou půjčovní dobu, ale musím konstatovat, že paní knihovnice na mne neměla čas, protože v knihovně stále někdo byl. Vystřídalo se zde několik maminek s malými dětmi, a tak bylo rušno a veselo. Líbilo se mi, že maminky vybíraly knížky nejen pro sebe a své děti, ale i pro další rodinné příslušníky, ba i pro sousedky apod. Většina z nich se chystala na dovolenou, a vybíraly tedy četbu pro volné chvíle, ale i na „patýrko“ s informacemi došlo. Děti se chovaly nenuceně a se zaujetím si vybíraly své

knížky. Bylo vidět, že se v knihovně vyznají.

Však mi pak také paní Ambrožová vyprávěla, že děti ze školky chodí do knihovny pravidelně každý měsíc. V přípravách akcí jí také pomáhají děti ze ZŠ, kde paní knihovnice pracuje. Snaží se, aby každá návštěva v knihovně přinesla dětem něco nového. V poslední době je to např. diplom pro znalce pohádek nebo krásný šašek (loutka), který děti nejen hladí, ale vymýšlí pro ně soutěže a všetečné otázky.

Vlastní fond (téměř 2 5000 svazků) knihovna pravidelně doplňuje výměnným fondem z MěK v Jaroměři. Na tento výměnný fond přispívá obecní úřad nemalou částkou ročně (25 000 Kč). Knihovna je zapojena do internetizace knihoven. Počítač je již připraven, chybí jen zapojení a uvedení do provozu.

Z pohledu uživatele a lázeňského hosta mi přišlo líto, že tato velice pěkně vybavená a knihami i časopisy dobře zásobená knihovna je otevřená jen tak málo. Minimálně vybavená a celkem neútulná lázeňská knihovna je otevřená daleko více. Klienti lázní však většinou ani netuší, že v místě je i moderně vybavená obecní knihovna. Na konci svého pobytu jsem si chtěla o obou knihovnách popovídat s kulturní referentkou. Měla však dovolenou a knihy se odevzdávaly na vrátnici.

Pohledu profesionála jsem se při přípravě tohoto článku už nebránila. Víím, že není jednoduché sladit služby a možnosti dvou rozdílných zřizovatelů (Lázně Velichovky, a.s., a Obecní úřad). Zajistit kvalitní moderní nabídku kulturních a informačních služeb, na jaké jsou mnozí návštěvníci zvyklí z místa svého bydliště, bývá občas v menších místech problém. Existuje však řada možností, jak sloučit finanční prostředky i jak vzájemně propojit služby. V obci i v lázních také chybí informační centrum, kde by se zájemce (občan, klient lázní, turista apod.) měl možnost seznámit s bohatou kulturní historií i současností regionu.

Odkazovat na informační centrum v nedaleké Jaroměři mi nepřipadá prozíravé, protože okolí Velichovek má samo o sobě co nabídnout. Na internetu jsem si kromě webových stránek obce a lázní (<http://www.obecvelichovky.cz> a <http://www.velichovky.cz>) prohlédla i webové stránky mikroregionu Hustířanka (<http://www.hustiranka.cz>). Tento dobrovolný svazek 16 obcí se rozkládá na území tří okresů (Náchod, Trutnov, Hradec Králové). Přirozenými spádovými centry jsou obce Velichovky a Dubenec. Turistickou přitažlivost regionu zvyšují mj. právě i lázně, za jejichž klienty přijíždí pravidelně celá řada návštěv. Vytvoření moderního informačního centra, jehož služby by byly propojeny s nabídkou informačních a kulturních služeb knihovny, by zcela určitě přispělo k dalšímu rozvoji regionu. Současná, nově zrekonstruovaná, knihovna má šanci stát se kulturním a informačním centrem obce i regionu. V první řadě jde o vytvoření strategie (každá obec mikroregionu má vytvořenu vlastní SWOT analýzu, kterou by bylo možné doplnit kompletní analýzou potřeb celé oblasti z hlediska snahy, jak přitáhnout návštěvníky), následně o vzájemné dohody, které by mohly iniciovat např. posílení pracovního úvazku, bez kterého další rozvoj služeb není možný. Inspirací by např. mohla být Knihovna – informační centrum v Holovousech.

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · studovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>